

Ostopovický ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4

ROČNÍK XXVII

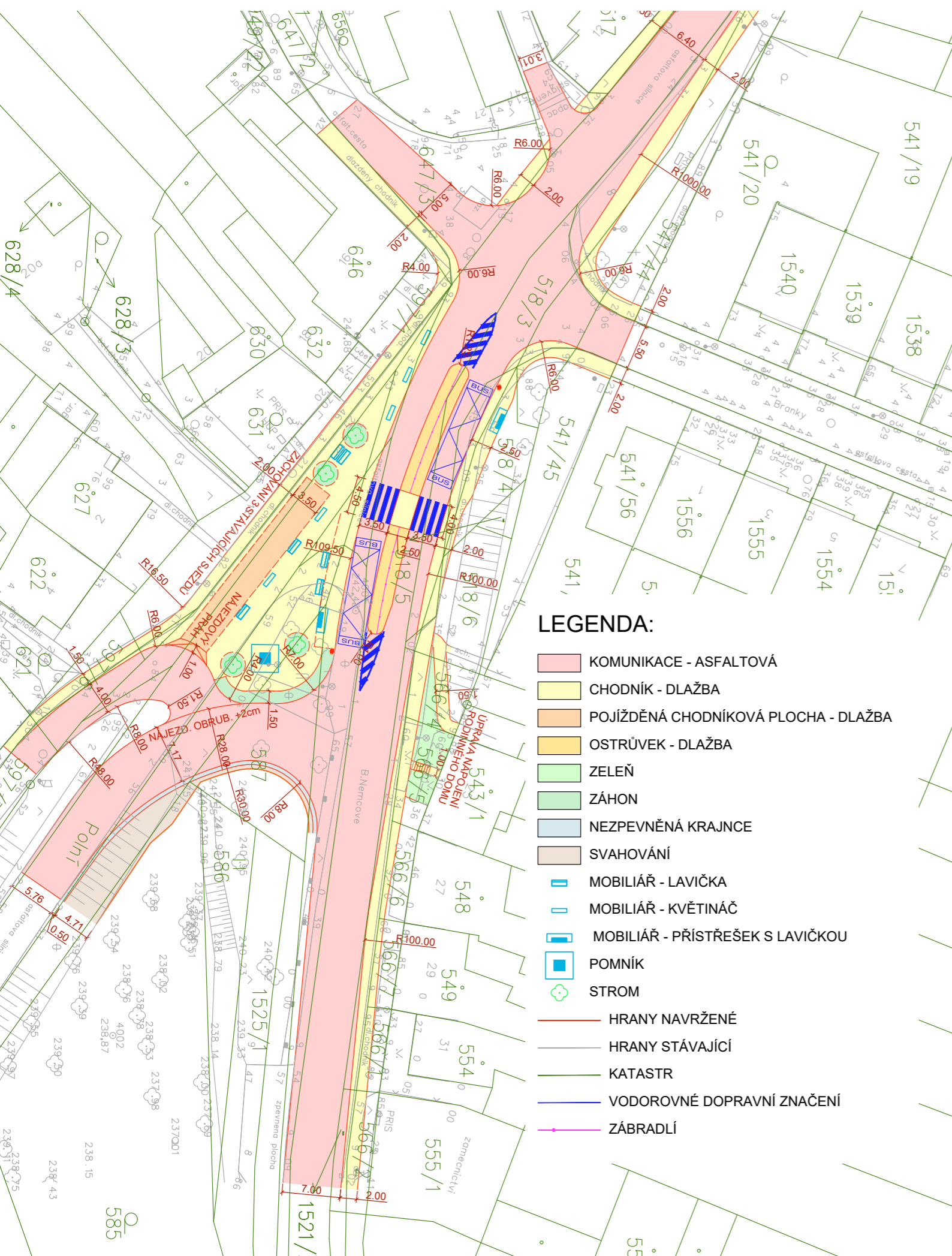
PROSINEC 2018

obsah čísla:

- ⊙ Oslavy 100. výročí vzniku Československa
- ⊙ Nakupování bez zbytečných obalů
- ⊙ Život v Ostopovicích za první světové války
- ⊙ Památka po legionáři
- ⊙ Rasovna v Ostopovicích – 1. část
- ⊙ Zájezd do Milotic
- ⊙ Tříkrálová sbírka

Studie křižovatky ulic Branky, B. Němcové a Polní

LEGENDA:

- KOMUNIKACE - ASFALTOVÁ
- CHODNÍK - DLAŽBA
- POJÍŽDĚNÁ CHODNÍKOVÁ PLOCHA - DLAŽBA
- OSTRŮVEK - DLAŽBA
- ZELEŇ
- ZÁHON
- NEZPEVNĚNÁ KRAJNCE
- SVAHOVÁNÍ
- MOBILIÁŘ - LAVIČKA
- MOBILIÁŘ - KVĚTINÁČ
- MOBILIÁŘ - PŘÍSTŘEŠEK S LAVIČKOU
- POMNÍK
- STROM
- HRANY NAVRŽENÉ
- HRANY STÁVAJÍCÍ
- KATASTR
- VODOROVNÉ DOPRAVNÍ ZNAČENÍ
- ZÁBRADLÍ

Radnice informuje

Oslavy 100. výročí vzniku Československa

V sobotu 3. listopadu jsme oslavili 100. výročí vzniku samostatného Československa. Stalo se tak na den přesně sto let poté, co občané Ostopovic v roce 1918 přivítali vznik samostatného státu Čechů a Slováků. Historií obce v parku na ulici Osvobození v pěti živých divadelních obrazech provedli žáci ZŠ Ostopovice a k připomenutí tohoto výročí pro budoucí generace byl přítomnými zasazen Strom svobody – lípa. Následně se shromáždění přesunulo k budově sokolovny, kde byla na štítové zdi slavnostně odhalena bronzová pamětní deska jedné z nejpozoruhodnějších osobností historie naší obce – učitelé Josef Palkovskému. Celá série oslav následně vyvrcholila v sokolovně vystoupením souboru Háječek, big bandu Grupa a rockové skupiny Blue Bench. Oslavu důležitých okamžiků naší společné historie i aktuálního zisku Zelené stuhly ČR tak symbolicky uzavřelo vystoupení v podání nejmladších muzikantů, tedy reprezentantů ostopovické budoucnosti.

Nové lípy v parku U Kaple a v ulici Na Rybníčku

Kromě parku na ulici Osvobození byly další dva Stromy svobody vysazeny dětmi z MŠ a ZŠ Ostopovice na dětském hřišti a před bytovým domem v ulici Na Rybníčku. A další lípy a jeden platan byly vysazeny také v parku U Kaple, kde postupně nahradí stávající a bohužel už dozívající stromy. Pro lepší přehled je navíc většina stromů v obci nově zaevidována na mapě portálu Stromy pod kontrolou (www.stromypodkontrolou.cz). Na tomto veřejně přístupném portálu je vedena nejen samotná evidence stromů, ale také jejich zdravotní stav, záznamy o ošetření, případně další plánované zásahy.

Posílení autobusů IDS v dopoledních hodinách

Od 9. prosince dojde k posílení ranních a dopoledních autobusových spojů mezi Ostopovicemi a Osovou. Asi nejdůležitější je nový spoj ve směru z Ostopovic, který bude nově odjíždět ze smyčky na ulici Osvobození v 7:28 – ten by měli ocenit hlavně druhostupňoví školáci, směřující do škol ve Starém Lískovci. Další čtyři spoje zkrátí dopolední interval mezi spoji na cca 30 minut, a to v obou směrech. Z kapacitních důvodů (nedostatek autobusů) bohužel zatím společnost Kordis, která koordinuje veškeré spoje v Jihomoravském kraji, nebyla schopna reagovat na náš požadavek na posílení přeplněných odpoledních spojů ve směru do Ostopovic a večerních spojů ve směru do Brna. To by se snad mohlo změnit při příští změně jízdních řádů. Za nadstandardní spoje zaplatí obec v příštím roce asi 110 tis. Kč.

Zavádíme systém Econit pro evidenci pytlového sběru odpadu

Drobných změn dozná evidence pytlového svozu tříděného odpadu z domácností. Nový systémlepší především propojení systému evidence pytlového sběru s dalšími obecními evidencemi a také nabídne přehlednější uživatelské rozhraní pro zapojené domácnosti. Pro jednotlivé uživatele se toho však v praxi mnoho nezmění, pouze obdrží nové samolepicí etikety pro označení jednotlivých pytlů. Podrobněji vás o změnách budeme informovat prostřednictvím letáku, spolu s ním budou jednotlivým domácnostem doručeny také nové etikety.

Nový traktor pro údržbu obce

Ještě v letošním roce ulehčí a zrychlí zimní údržbu obce nový traktor Kubota. O jeho koupi rozhodla po rozsáhlém průzkumu trhu rada obce. Nový traktor je výkonnější než dosud využívaná technika, což umožní kromě rychlejší údržby cest také například efektivnější zpracování kompostu na sběrném dvoře nebo nakládání těžších břemen.

Studie křižovatky ulic Branky, B. Němcové a Polní

Protože nejasná a již mnoho let trvající situace s černou stavbou na křižovatce ulic B. Němcové, Krátká a Vinohradská neslibuje brzké vyřešení, zadala rada obce zpracování studie dopravního řešení alespoň pro spodní část křižovatky od napojení ulic Branky a Krátká směrem k Polní a napojení krajské silnice od Moravan. Studie navrhuje nové řešení napojení silnice od Moravan a celého prostoru před pomníkem padlým. Studii jsme nyní spolu s kladným stanoviskem policie doručili k projednání Jihomoravskému kraji jako majiteli krajské silnice. Případná investice do úpravy křižovatky by totiž měla být rozdělena mezi obec a kraj a předpokládá také směnu některých pozemků mezi těmito dvěma subjekty.

Adventní program

Tradičním dobročinným jarmarkem, vystoupením žáků ZŠ a rozsvěcením vánočního stromu byl o prvním prosincovém víkendu zahájen bohatý adventní program. Již poněkoličtější byl náš vánoční strom i stromem splněných přání dětí z dětského domova na Vídeňské ulici a přání dětí byla rychle rozebrána. Někdy se také lidé ptají na původ vánočních stromů na návsi. V minulých letech se zpravidla jednalo o stromy, které jejich majitelé plánovali z různých důvodů pokácet a které tak v závěru své existence přinesly ještě spoustu radosti právě svojí proměnou ve strom vánoční. Nejinak tomu bylo i v roce letošním, kdy krásnou jedli obci věnovali manželé Janákoví, kterým za to patří velký dík. A další poděkování směřuje k paní Libuši Majdlové, která k vánočnímu stromu vyrábí již druhým rokem betlém, který se v letošním roce rozrostl o další postavy – tři krále.

Jihozápadní tangenta není pro dopravu v kraji potřebná

Z oblasti dopravy je i další informace – Jihomoravský kraj zveřejnil v pondělí 10. 12. dlouho očekávanou územní studii, která porovnávala jednotlivá řešení páteřní dopravní infrastruktury pro spojení krajského města s okolními regiony. Pro Ostopovice je asi nejpodstatnějším závěrem studie doporučení takového řešení, které nadále nepočítá s výstavbou Jihozápadní tangenty ve stopě tzv. Hitlerovy dálnice či jinde. Přes celou řadu dalších problematických závěrů studie je to poprvé, co oficiální krajské dokumenty připouštějí řešení, které by území Ostopovic nezatížilo novou dálnicí. Náš postup proti tangentě tím ale samozřejmě nekončí, podstatné bude především, aby se Jihozápadní tangenta neobjevila v aktualizaci krajského územního plánu (Zásadách územního rozvoje).

Vážené spoluobčanky, vážení spoluobčané, přejeme vám krásné Vánoce a úspěšný start do roku 2019!

Jan Symon, starosta

Údržba obce

Parkování

Žádáme řidiče, zejména na ulicích Branky, Krátká a Na Rybníčku, aby neparkovali s vozidly na chodnicích, protože tím znemožní zimní údržbu v případě náledí nebo spadu sněhu.

Zimní posyp

Po obci jsou rozmístěny bedny se zimním posypem. Jsou pravidelně doplňovány a štěrky lze využít pro posyp komunikací, kdykoli je třeba.

Údolí Šelše

V rybníčku Šelše jsme posekali vzrostlý rákos a vyčistili potok od přítoku. Z aleje stromků se letos neujalo jen několik stromků, které byly nahrazeny novými. I tak se v průběhu roku opět stalo, že 2 stromky někdo ukradl i s mulčem a oporami.

Brigáda

Přijmeme brigádníky na zimní úklid sněhu, odměna 100,- Kč/hod., bližší informace na tel. 775 539 230 nebo na OÚ Ostopovice.

Harmonogram pytlového svozu v roce 2019

leden	3.	15.	29.
únor	12.	26.	
březen	12.	26.	
duben	9.	23.	
květen	7.	21.	
červen	4.	18.	
červenec	2.	16.	30.
srpen	13.	27.	
září	10.	24.	
říjen	8.	22.	
listopad	5.	19.	
prosinec	3.	17.	

Výpis usnesení z USTAVUJÍCÍHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE ze dne 30. 10. 2018

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje

- za ověřovatele zápisu o průběhu ustavujícího zasedání zastupitelstva obce Ondřeje Tomašoviče a Jana Kubíčka ml.
- program ustavujícího zasedání zastupitelstva.
- Volební řád ustavujícího zasedání Zastupitelstva obce Ostopovice konaného dne 30. 10. 2018.
- Návrhovou a volební komisi ve složení: Boris Canov, Ilona Paulíková a Pavel Papajoanu.
- volbu všech následujících funkcí aklamací v případě, že počet kandidátů bude odpovídat počtu volených funkcí.

Zastupitelstvo obce Ostopovice bere na vědomí

- zprávu okrskové volební komise o volbách do Zastupitelstva obce Ostopovice pro volební období 2018 - 2022.
- složení slibu členů zastupitelstva podle § 69 odst. 2 zákona o obcích.

Zastupitelstvo obce Ostopovice v souladu s § 84 odst. 2 písm. k) zákona o obcích určuje

- pro výkon funkce starosty obce bude člen zastupitelstva dlouhodobě uvolněn.

Zastupitelstvo obce Ostopovice volí v souladu s § 84 odst. 1, písm. 1) zákona o obcích

- do funkce starosty Jana Symona.
- do funkce místostarosty Jana Kubíčka.
- další členy rady obce: Radku Dobšíkovou s počtem 14 platných hlasů, Petra Vlacha s počtem 12 platných hlasů a Borise Canova s počtem 11 platných hlasů.

- do funkce předsedy finančního výboru Pavla Papajoanu.
- členy finančního výboru Ilonu Paulíkovou a Davida Šmídka.
- do funkce předsedy kontrolního výboru Ladislava Polcara.
- členky kontrolního výboru Janu Trčkovou a Helenu Havlišovou.

Zastupitelstvo obce Ostopovice zřizuje

- finanční výbor a kontrolní výbor. Oba výbory budou tříčlenné.

Zastupitelstvo obce Ostopovice v souladu s § 72 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanoví

- měsíční odměny za výkon jednotlivých funkcí neuvolněných členů zastupitelstva takto:
 - místostarosta 5.500,- Kč
 - člen/ka rady obce 700,- Kč
 - předseda/kyně výboru nebo komise (kromě komise kulturní) 600,- Kč
 - předseda/kyně komise kulturní 2.500,- Kč
 - člen/ka komise (kromě komise kulturní) nebo výboru 450,- Kč
 - člen/ka komise kulturní 1.200,- Kč

- že měsíční odměny za výkon funkce neuvolněného člena zastupitelstva se budou poskytovat ode dne 1. 11. 2018. V případě personální změny v obsazení jednotlivých funkcí, tj. v případě nového zvolení do funkce (místostarosty, předsedy či člena výboru, předsedy či člena komise), bude odměna náležet od prvního dne měsíce, následujícího po zvolení do této funkce. V případě souběhu funkcí člena komise nebo výboru, předsedy komise nebo výboru a radního se odměny za jednotlivé funkce sčítají.

Nakupování bez zbytečných obalů

Před třemi lety jsme se přistěhovali do Ostopovic. I když jsme zde „náplavy“, díky skvělým sousedům a bezvadnému prostředí školy a školky, kam chodí naše děti, se tu cítíme doma. Obec nás přijala a my za to děkujeme. Proto i my chceme něco udělat pro obec, pro vás a do jisté míry pro společnost a svět. Dovolte nám podělit se o myšlenku, která sice není naše, ale bereme ji za svou. A to chovat se ekologicky a ekonomicky vůči sobě a svému okolí.

Jsme relativně větší rodina. Život velké rodiny je skvělý, ale má i svá úskalí. Při velkých nákupech po nás zůstávalo velké množství odpadů. Sáčky, obaly, zbytečný materiál. Snažíme se myslet ekologicky, ale i ekonomicky. Například taková čočka nebo rýže. Když jsme chtěli uvařit pro svou rodinu, použili jsme minimálně tři balení surovin. A obaly zůstaly na vyhození, což jsme řešili tříděním, ale i to se nám zdálo málo. Chceme předcházet vzniku odpadu. Nebo oleje – naše spotřeba byla vysoká a použité láhve od olejů by ani do plastového odpadu jít neměly.

A druhý pohled, ekonomický – proč platit za tři obaly, když je stejně vyhodíme? Začali jsme pro sebe nakupovat „ve velkém“. Najednou jsme pocítili, že odpadu ubývá, ekonomicky to také dávalo smysl a hlavně jsme mohli kupovat vyšší kvalitu. Časem jsme se s větším balením začali dělit s naší rodinou. Ale zájem narůstal. Ve stejném čase otevřeli naši dlouholetí známí z Čech bezobalový obchod. Jejich nadšení a myšlenka nás oslovila a náš záměr začal mít širší rozměr...

Počátkem roku 2018 jsme začali dělat první kroky (úprava prostor, vyřízení veškerých povolení a certifikace). A dnes už máme jasno.

Toto je cesta, po které hodláme jít, abychom předcházeli vzniku odpadu.

Důvody, které nás vedly k otevření bezobalového obchodu, jsou tyto:

- ✱ **Neplatit za něco, co vyhodím.** Sice je známo, že oči nakupují, ale byť je obal krásný, stejně skončí v odpadu. Proto pro nás nejsou jednorázové obaly atraktivní.
- ✱ **Kvalita na prvním místě.** Nechceme do sebe, svých dětí ani do ostatních dostávat nekvalitní potraviny. Nikdy nebudeme velkoobchod/velkosklad. Proto se může stát, že něco nebude ihned k mání, ale za to se budeme snažit mít vždy čerstvé zboží ve vysoké kvalitě.
- ✱ **Osobní zkušenost.** To, co prodáváme, máme odzkoušené. Snažíme se vždy s dodavatelem osobně setkat a vybírat. Hledáme převážně české dodavatele a producenty.

Najdete u nás kvalitní produkty, které si můžete odnést ve vlastních, znovupoužitelných nádobách. Chceme, aby naše nabídka byla rozmanitá. Obvyklé potraviny (luštěníny, rýže, obiloviny, rozinky, ořechy, semínka, mouka, cukr,

těstoviny), zboží v biokvalitě, biodrogerie a bezobalové kapesníky apod. Plánujeme také koření, kaše, cornflakes, bezlepkové suroviny, granolu, prášek do pečiva bez fosfátu, kukuřičný škrob, pektin, agar agar, sušené plody atd. Oleje u nás lze zakoupit do vašich nádob a použité potravinářské oleje (např. po smažení) k nám můžete donést zpět. Ty pak předáváme na další využití-recyklaci.

Abychom byli cenově dostupní, náš obchůdek najdete u nás, což můžeme promítnout do cen. Může se stát, že cena bude někdy vyšší než v supermarketu. Má to své

důvody. Rok přípravy byl i o vyjednávání s výrobcem. Někdy se setkáváme s neochotou. Dnes je běžné mít pásovou výrobu. Linka řeší vše, od surovin až po zabalení finálního produktu. Zasáhnout do procesu a před balením vyexpedovat produkt je těžké a někdy i finančně náročné. Věříme, že i tyto podněty povedou k odpovědnější distribuci producentů.

Supermarkety mají svůj marketing. Někdy mají cenu pod výrobními náklady, aby „přilákaly“ zákazníka a ten nakoupil i jiné zboží. Ale porovnávat se s těmito obchody rozhodně nechceme.

Zboží si můžete vyzvednout u nás v Ostopovicích na ulici Uzavřená, buď do vlastních nádob (sklenic, dóz) a pytlíků, nebo můžete využít papírové pytlíky a také látkové pytlíky i tašky, které jsme nechali ušít a které se dají používat opakovaně. Uvítáme i podněty od vás, co by vás potěšilo.

Ze začátku fungujeme jako e-shop. Na stránkách www.czbezobalu.cz si lze zboží vybrat a objednat. Stejně tak na facebooku [@czBEZOBALU.cz](https://www.facebook.com/czbezobalu.cz). Naše kontaktní údaje jsou info@czbezobalu.cz, mob.: 604 799 627 (převážně na SMS). Pravidelné otevírací hodiny budou prozatím ve čtvrtek od 15 do 19 hodin, nebo vám váš nákup dodáme domů.

Pokud naše myšlenka osloví i vás, plánujeme provozní dobu rozšířit.

Zaznamenali jsme dotazy, jak to funguje v praxi:

- ✱ Pokud nás navštívíte, můžete s sebou přinést své vlastní nádoby, dózy apod. Prostě to, co doma rádi využíváte.
- ✱ Také lze zboží dostat do papírových pytlíků nebo si můžete zakoupit textilní pytlíky, které jsou pro vás ručně ušity a připraveny na opakované použití.
- ✱ Při pravidelných nákupech formou dovozu lze při předání nákupu také odvézt vaše nádoby na příští nákup.
- ✱ Poslední variantou jsou zálohované obaly – sklenice apod., které lze u nás vrátit při další návštěvě.

Nakupovat se nemusí na celé kilogramy nebo litry. Rádi vám připravíme a navážeme množství podle vašeho přání. Nakupování bezobalově-bezodpadově je postupný proces, vše je o zvyku a přípravě. A to nám připadá, v dnešní úspěchané době, jako příjemná změna.

*Těšíme se na vás!
Šárka a Rudolf Lankočí*

I když v našich zemích během první světové války boje přímo neprobíhaly, válka neblaze zasáhla do života celé společnosti a zvláště těžce dopadla na rodiny těch, jejichž synové a otcové museli odejít do armády.

V kronice se uvádí: „Hned při první mobilizaci narukovali muži až do 32 let a pak se odvody konaly velice často, někdy i po čtvrt roce, takže za celou válku bylo celkem 23 odvodů. Rád nešel nikdo, ale musilo se. Doufalo se, že vojna dlouho nepotrvá a sám německý císař Vilém II. tvrdil, že než spadne listí ze stromů, budou chrabrá vojska ve svých domovech. Bohužel zlá vojna skončila, až když listí začalo ze stromů padat po páté.“

Odvody pak pokračovaly po celou válku – další muži byli získáváni jednak rozšiřováním věkové hranice pro vojenskou službu (nakonec se vojenská povinnost vztahovala na všechny muže mezi 18 a 53 lety věku) a jednak opakovanými odvody, k nimž se museli dostavit i branci, kteří byli dříve prohlášeni za služby neschopné a nyní byli díky sníženým nárokům a přísnějšímu posuzování důvodů neschopnosti zčásti „uschopňováni“. Ještě v roce 1918 byli na frontu odvedeni muži, kteří se v tomto roce dožívali 18 let.

Historikové dodnes přesně nevědí, kolik mužů odešlo do války, ani kolik se jich nevrátilo. Odhaduje se, že v letech 1914-1918 válečnou službu ve vojsku nastoupilo přes milion Čechů, Moravanů a Slezanů. Za oběť jich padlo jistě více než 150 000. Nevím, jestli je někde uveden přesný počet ostopovických občanů, kteří museli narukovat do první světové války. V roce 1916 se ve školní kronice uvádí, že z naší vesnice bylo odvedeno již 97 mužů, a v dalším roce je doslova uvedeno: „Dnem 1. srpna 1917 uplynuly 3 roky hrozná světová válka. Přes 100 mužských sil odešlo do války. Pole obdělávají mužské síly do 18 a přes 50 let a někdy i ženy samy.“ Je to opravdu hodně vysoké číslo, když uvážíme, že při sčítání v roce 1910 měly Ostopovice 685 obyvatel. A to ještě nebyl konec, zbýval ještě víc než rok války. Mnozí z narukovaných vojáků se navíc z vojny nevrátili. Při plnění vojenských povinností přišlo o život 25 ostopovických občanů. Nejkrutěji postižena byla rodina Lébartova, která ztratila 4 syny.

Také zdejší školu postihla krutá ztráta. Mladý učitel Josef Sedláček (nar. 1893 ve Vatíně, okr. Nové Město na Moravě), který na zdejší škole působil od září roku 1912, nastoupil 26. října roku 1914 vojenskou službu jako jednoroční dobrovolník. Ovšem již v následujícím roce najdeme v kronice zápis o jeho smrti – i s dojemnými podrobnostmi: „Na poli slávy na severním bojišti dne 25. října 1915 při útoku padl Josef Sedláček, zatímni učitel zdejší, působící tu na prvním místě svém od 15. září 1912. První zprávu o jeho smrti oznámil lístkem poštou závodčí Antonín Kubrt, který zjistil totožnost osoby dle dopisů v jeho kapse a v lese na bojišti jej pochoval.“

Brzy po začátku války začala bída. Začal se projevovat nedostatek potravin, přednost mělo zásobování vojska. Bylo zabavováno obilí, brambory, sádlo i dobytek. „V prvním válečném týdnu byli z obce na frontu odvedeni všichni koně. Současně byl zabaven i ostatní dobytek a muselo být odevzdáno obilí.“ Nebyl dostatek koní a ostatního dobytka k obdělávání polí. „Koně musili rolníci neustále předváděti ke klasifikaci a schopné zabral erár pro sebe.“

„Z Brna i z jiných měst začali k nám jezdit pro mouku, mléko, máslo, vejce, zkrátka pro vše, co bylo k jídlu. Peníze zatvrdily srdce mnohých hospodářů, prodávalo se vysoko nad ma-

ximální ceny a mnohý domácí občan nedostal koupiti, ačkoliv cizí za hodně peněz vždy něco dostal. Od domácích se sedláci styděli žádati přemrštěné ceny, a proto jim raději ani neprodali. Místní rodiny musily jezdit pro zásoby až na Vysočinu, jak se tady říkalo „na hory“, tedy i několik hodin cesty. Ovšem, že byli i tací hospodáři, kteří si i v těchto těžkých dobách uchovali vědomí, že vlastní prospěch nesmí být vykoupen bídou a utrpením druhých, ale těchto bylo rozhodně méně.“

V roce 1915 bylo zavedeno řízené hospodářství. Potraviny byly vydávány na potravinové lístky, přiděl se týkal zejména chleba, mouky, masa, cukru a petroleje. „Již v roce 1915 začaly chlebenky, moučenky, tabačenky, pak i tučenky a všelijaké ty enky, na které se vydával přiděl. Mnohdy se ale nedostalo ani na enky.“ „Jakost mouky vydávané na moučenky byla velice špatná. Přidávána byla do ní mouka z kukuřice, z fazolů, z bobů atd., takže hospodyně nemohly z ní mnohdy nic upéci. Do chlebové mouky dávana mouka ze sušených brambor, kukuřičná mouka a ještě bylo nařizeno dávat do chleba brambory. Bylo skutečným uměním upéci chléb z takové směsi.“ „Ve mlýnech se mlelo rovněž jen na poukázky, na co nebyla poukázka, mohlo být kdykoliv zabaveno.“

„Jaké scény se odehrávaly před mlýny a před obchody s potravinami, nelze ani vylicíti. Na ½ kg mouky na moučenku čekalo se v řadě, či jak se říkalo ve „frontě“, často od 12 hodin v noci do 6 hodin do večera a mnohdy i po takovém 18hodinovém čekání se šlo domů s prázdnem. Jak příjemné to bylo čekání v dešti nebo v chumelenici, nebo dokonce za třeskutého mrazu!“

Situace se o mnoho nezlepšila ani po válce. Zápisy z roku 1919: „Zásobovací krize zůstala i nadále, prováděny stále ještě rekvizice, ba i za vojenské asistence. Všeobecné nouze sice již nebylo, ale drahota začínala úžasně stoupati.“ „Protože Maďaři vpádem na Slovensko zničili úrodu a na Moravském Slovensku rozvodněné řeky milionových škod nadělaly, bude zásobování ještě na lístky a musíme počítati s dovozem mouky a tuku z Ameriky.“

Jak již bylo uvedeno, venkov trpěl nedostatkem pracovních sil a polní práce nebylo možné nijak odkládat. V době, kdy byli otcové rodin a hospodáři povoláni do zbraně, musely při domácích pracích i při práci na poli pomáhat děti, a proto nebyly posílány do školy.

Každý válečný rok se ve školní kronice objevuje zápis podobného ražení, jako je tento: „Jak radostnou byla práce v době zimní za plných tříd a jak nejisté byly výsledky při velmi nepravidelné docházce zjara a v létě.“ „Slabá návštěva školy zaviňuje i slabší výsledky vyučovací oproti letům s návštěvou pravidelnou.“ Za mnohem horší než špatné školní výsledky považuje kronikář uvolnění kázně školní mládeže. „Přísný otec odešel do války a slabá ruka matčina neudrží na uzdě mnohé své dítě. V některých případech i hlad svádí na scestí. Krade se na poli, v zahradě i v lese. Bezmocná je tu škola a rady si nevědí i úřady politické. ... Mnohé krádeže na poli a v lese dějí se s vědomím a snad z poručení nerozumných rodičů.“ „Mládež divočí a mnoho je stesků na četné krádeže na polích, ve vinohradech, v zahra-

dách a v lese.“ „Krade se na poli, ve vinohradě, v zahradě i v lese. Z Brna podnikají výpravy skupiny dospělých ve dne i v noci. Proti jejich násilnostem jsou orgány bezpečnosti a majitelé bezmocní.“

Ve školní docházce nedošlo k velkému zlepšení ani po skončení války. Ještě v roce 1919 se v kronice píše: „Návštěva školy po celý školní rok byla slabá, je to dědictví po světové válce, kdy bude třeba učiti žáky docházce do školy. Také kázní mimo školu musí se věnovati zvláštní péče.“ „Výsledky školní nejsou uspokojivé, neboť rodiče často nechávají děti doma kvůli polním pracem a neuvědomují si, že co bylo v době válečné možné, nyní zákon nepřipouští.“

Po celou dobu války zemi trápil nedostatek surovin pro zásobování armády a výrobu zbraní. Byly pořádány různé sbírky látek, kovů a jiných surovin, kterých se účastnily i školní děti. Kromě toho se žáci podíleli i na sbírkách finančních: „Každého měsíce konala se v obou třídách sbírka ve prospěch Červeného kříže. V měsíci červnu (1915) konala se mezi školní mládeží sbírka ve prospěch pozůstalých po padlých vojinech. Sběrka vynesla 8,49 K.“ „Ve dni Červeného kříže (1916) sebrali žáci po osadě 33 K 20 h a odznaků Červeného kříže rozprodali za 10 K.“

„Sběrka kovu provedla se 24. a 25. dubna 1915. Sebráno 19 kg mosazi, 2,20 kg mědi, 2,4 kg zinku, 1,9 kg cínu, 1,6 kg olova, celkem tedy 27 kg kovu.“ A jindy: „Žáci v den sbírky vlny a kaučuku sebrali 25 kg vlněných odpadků, 1,2 kg mosazi a

0,3 kg kaučuku, což ve sběrně v Komárově odvedeno.“ „Žákyně v hodinách ručních prací i mimo ně pletly ochranné kukly, šály, nátepníčky a ponožky, k čemuž vlnu obstarala správa školy. Hotové části oděvu (8 kuklí, 6 párů nátepníček, 6 párů ponožek, 3 šály) odevzdaly ve sběrně v Brně, odkudž se pak spolu s ostatními dary zasílaly vojínům do pole. Kromě toho hotovily se papírové podešve, jichž uděláno 500 párů.“ (Šk. r. 1914-15)

„Zatímco v zázemí rostl nedostatek všeho druhu, válka zuřila v celé hrůze dále. Nebylo již ani kovů na smrtonosné zbraně a rekvírovány i zvony z kostelů, které měly namnoze velkou uměleckou nebo památkovou hodnotu. Také z naší kaple byl v roce 1918 obětován zvon pro rakousko-uherskou soldatesku. Vážil 51 kg a byl odhadnut kg za K 4,-, ale zapláceno nebylo ani haléře.“ „V roce 1918 nedostatek kovů dostoupil vrcholu. Nestačily ani zvony na výrobu děl a byl pořízen soupis všech měděných a mosazných věcí všeho druhu. Sepisovány kliky, kování na oknech, kuchyňské nádoby, zvláště hmoždíře a ozdobné mosazné žehličky, kotle, ostnatý drát atd. Kotle a ostnatý drát byly ještě zrekvírovány, ale ostatní bylo již zachráněno ukončením války.“

„Demoralizace rakouské armády stávala se od června 1918 každým dnem hrozivější, až konečně armáda demoralizována úplně a Rakousko poraženo. A tak tato hrozná světová válka pro nás skončila státním převratem – ne-

Památka po legionáři Vilému Kroupovi z Ostopovic

krvavou revolucí – dne 28. 10. 1918.“ „Dnem 28. října 1918 přestalo pronásledování a utiskování Čechů. Jsme svobodnými občany ve svém státě. Učitel může ve škole pravdu říci, jak mu srdce poroučí. Nehynoucí paměť všem, kteří při díle osvobození působili, a na předním místě Tomáši Gar. Masarykovi a jeho dětem – legionářům. Nezapomeneme mučedníků, kteří projevili lásku ku své vlasti za to olovem a šibenicí trestáni byli. Neplatil pro nás zákon, ale libověle a zlý úmysl všecko české vyhubiti.“

„Převratem dozvěděli jsme se teprve o našich legiích za hranicemi, které se tvořily z našich zajatců v Rusku, Francii a Itálii, aby bojovaly po boku spojenců proti centrálním mocnostem. Za války proskočilo tu a tam něco o legiích, ale v hlavách nezavševenců byl z toho jenom chaos.“

V legiích byli tito ostopovičtí občané: Doležal Jan č. 12, Dvořáček Josef č. 5, Konícar Frant. č. 31, Krajpl Frant. č. 107, Krajpl Petr č. 21, Kroupa Vilém č. 44, Palánek Alfred č. 85, Pavlík Rudolf č. 110, Pospíšil Michael č. 121.

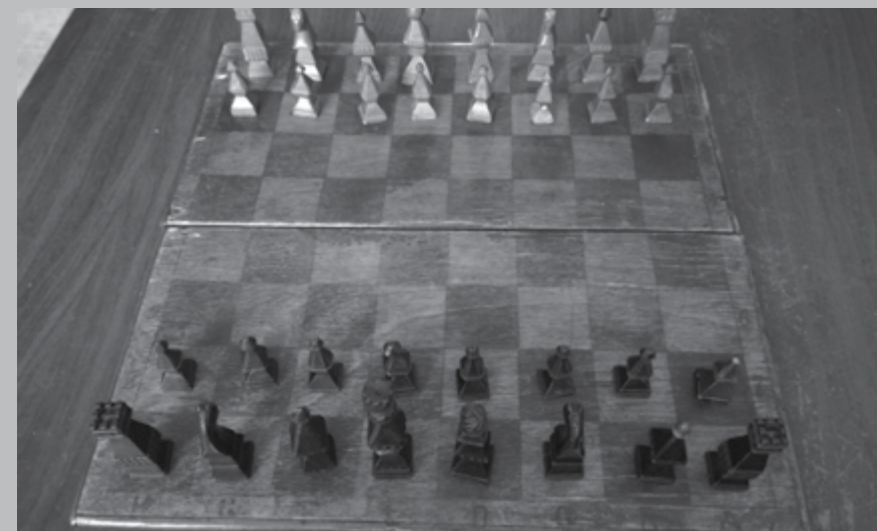
Válečnou zvláštností bylo zavedení letního času. Bylo totiž nařízeno, aby 1. května 1915 o půlnoci byly všude posunuty hodiny o jednu hodinu napřed a tak aby byly ponechány do posledního září. Účelem toho nařízení bylo co nejvíce využít denní dobu a ušetřit večerní dobou svítiva (na svícení byly používány petrolejové lampy), protože se půjde o hodinu dřív spát. Toto opatření se ovšem nesetkalo s kladným přijetím, zvláště mezi zemědělci. Letní čas se uplatňoval až do roku 1918.

Z obecní a školní kroniky vybrala L. Dobrovodská

Památka po legionáři

Léta v rodině opatrujeme šachovou soupravu, kterou jsme kdysi dostali od kmotříčka Viléma Kroupy, který si ji přivezl z Ruska, kde sloužil v legiích. Šachových souprav se dají koupit tisíce, ale tahle je speciální a jistě by bylo zajímavé dovědět se, jakou měla historii, kde všude byla a co zažila, ale nic z toho už dnes nezjistíme. Uklidňující je, že se její majitel vrátil ve zdraví domů k manželce. Později se z Ostopovic odstěhoval a žil v Modřicích.

Vilém Kroupa je uveden mezi ostopovickými legionáři a také se o něm dají najít informace v databázi Vojenského ústředního archivu (<http://www.vuapraha.cz/fallensoldierdatabase>):

Záznam vojáka

První hodnost v legiích: vojín
Poslední hodnost v legiích: svobodník
Hodnost rakousko-uherské armády: vojín
Příjmení: KROUPA
Jméno: Vilém
Bydliště: Brno, Ostopovice, okr. Brno
Datum narození: 28. 5. 1883
Místo narození: Ostopovice, okr. Brno
Datum a místo přihlášení do legií: 23. 6. 1917, Sumy
Datum zařazení do jiné (další) legie: 1. 7. 1917
Konec v legiích: 29. 9. 1920
Zkratky armád, u kterých sloužil: LR
První útvar rakousko-uherské armády: 8. p. pl.
Poslední útvar rakousko-uherské armády: 8. p. pl.
První útvar v legiích: zál. pr. 2. stř. pl.
Poslední útvar v legiích: 6. stř. pl.
Zajetí: 18. 5. 1915, Klimentov
Kód: DM
Prameny: osobní karta legionáře, legionářský poslužný spis
Zkratky:
LR - čs. legie v Rusku
DM - demobilizován

Kde jsou v Ostopovicích Alexovice?

Alexovice nebo někdy zkráceně „Alexák“ se říká ulici Lípová. Domy zde byly postaveny původně jako samostatná osada a lidé přemýšleli, jak by ji pojmenovali. Jednou, když tam seděli, šel prý kolem neznámý pocestný. Nevěděl, kam se to dostal, a ptal se usedlíků, kudy se dostane na nádraží. Když se ho místní zeptali, odkud je, odpověděl, že je až z Alexovic, od Moravského Krumlova a že tam pojede vlakem. A tak se nakonec řeklo, že se této osadě bude říkat Alexovice.

Z vyprávění starousedlíků sepsala S. Filová

Rasovna v Ostopovicích – 1. část

Pohodnice a mrchoviště zřízeny jsou k tomu účelu, aby na nich neškodně odstraněna, popřípadě zakopána byla veškerá zvířata zdechlá nebo nakažlivou nemocí stížená a zabitá, jakož i maso a vnitřnosti uznané za nezpůsobilé k požívání lidskému. Místo pro pohodnice určené musí položeno býti tak, aby okolí jeho, respektive obecnostvo nikterak tím netrpělo a domácí zvířata nakažlivým nemocem vydána nebyla. Přihlíženo budiž také k tomu, by prameny studnic v blízkém okolí pohodnic nebyly znečišťovány. Proto pohodnice mají býti zřizovány na odlehlých místech a to ponejvíce na půdách písčitých. Jsou-li v nejbližším okolí prameny, budiž zřízeny pohodnice vždy pod nivou těchto. Každá účelně zařízená pohodnice má míti stáje pro dobytek, který podezřelým jest nemocí nakažlivou, jakož i klece a chlívký pro psy schytané nebo k dalšímu pozorování odvedzané. Zdechliny určené, aby byly zničeny na pohodnici, bývají tam zakopány nebo spáleny, podle okolností mohou také býti zpracovány chemicky a upotřebeny k technickým účelům. Ze zvířat, která nebyla stížena nemocí nakažlivou jednak člověku, jednak zvířatům, bývá technicky ponejvíce zpracováno: kůže, zíně, sádlo, kosti a rohy. Naproti tomu nesmí ani masa ani vnitřností padlých anebo z nákazy podezřelých zabitých zvířat upotřebeno býti k požití lidskému. Kostí ze zvířat nakažlivou nemocí stížených a na pohodnici zakopaných mohou býti upotřebeny k dalším technickým účelům pouze se svolením politického úřadu teprve po několika letech, až když zdechliny úplně zetlely. Poněvadž tím, že zdechlá neb odporažená zvířata nakažlivou nemocí stížená se dopravují na vzdálené pohodnice, nákaza snadno může rozšířiti se, musí každá obec postarati se o vhodné zařízení obecního mršníku, na kterém by uvedené zdechliny se zakopávaly (& 42. zák. z 29. 2. 1880 ř. z. čl. 35). Mršník tento podobně jako pohodnice budiž zřízen na místě odlehlém a ohrazen. Jámy určené k zakopání zdechlin musí býti tak hluboké, aby zdechlina do jámy této vhozená pokryta byla vrstvou hlíny ve výši 2 metry. Pohodnice a obecní mršníky podléhají dozoru zvěropoličejnímu.

Pohodní jsou tací lidé, kteří například v Rakousku jediné oprávnění jsou odstraňovat zdechliny a zakopávat je na místě náležitě. Výraz pohodný pochází od slova pohoditi; pohodný totiž má veškeré »pohozené« zdechliny sebrati a na mrchovišti zakopati. Jinak nazývají pohodného též ab-deckerem, nebo rasem a drnomistrem. Původ těchto po-

jmenování nelze s určitostí zjistiti, nejspíše souvisí jméno to s překroucenými výrazy německými Wasenmeister-Rassenmeister. Kdo hodlá provozovati živnost pohodnickou, musí býti k ní způsobilý a úplně spolehlivý. Mimo to třeba, by pohodný osvojil si tolik vědomostí o nakažlivých nemocích zvířecích, aby vykonáváje povinnosti své, seznal podezřelý případ zdechnutí a učinil ihned povinné oznámení politickému úřadu. Co do vykonávání živnosti pohodnické jest pohodným v Čechách řídit se přesně předpisy, které na základě ministerského výnosu z 11. prosince 1859 čís. 21.468 vydalo c. k. místodržící dne 25. února 1860 čís. 5315. Chovati vepřový dobytek k účelu obchodnímu jest pohodným zakázáno (ministerský výnos z 10. května 1866 čís. 8823). Naproti tomu dovoleno jest pohodným, kteří provádějí živnost svoji bezúhonně, chovati vepře pouze k vlastní potřebě (ministerský výnos z 12. února 1891 čís. 10.779 z r. 1890, místodržící výnos z 22. ún. 1891 čís. 18.671).

Toliko mírně upravená citace svérázného jazyka Ottova slovníku.

Rasovská živnost byla od druhé poloviny osmnáctého století až do první poloviny století dvacátého zcela běžnou obživou lidí, kteří tento nelehký osud ve většině případů dědili po svých předcích. Zrušení trestu smrti ve velké většině měst a obcí Habsburské monarchie inicioval postupně už císař Josef II., nicméně jeho mladší bratr Leopold II. hrdelní soudy reformoval natolik, že popravčí mistři v dotčených obcích a městech přišli o svou obživu a ve většině případů jim byla jejich ztráta kompenzována právě nabídkou pohodnické živnosti. Práce antouška byla potřebná kdejakému městu i menším obcím, protože chov dobytka, domácího zvířectva, koní a psů byl běžnou součástí obecního koloritu. Pohodný, stejně jako kat, stál ovšem nadále na nejnižším stupni společenského žebříčku a stále na něj bylo pohlíženo skrze prsty, tudíž jako na osobu nečistou, cti zbavenou a zavrženíhodnou. V přímém kontrastu s tím, jak na obecního rasa pohlížel okolní svět, byl ten fakt, že jeho

práce, stejně jako práce kata byla nadále nanejvýš potřebnou a v obci žádoucí. Už v dobách temného bludu kouzel a čarodějnictví přicházeli lidé v noci tajně a nepozorovaní do obydlí městského kata pro rozličné talismany k čarování. Hodily se jim oprátky z oběšenců, krev státních, různé hřeby ze šibenic, ba i kusy těl a oblečení z popravených. Nutno podotknout, že z těchto lidí, závislých na kouzlech a magii, měl kat a jeho čeleď nemalý příjem, a to mimo deputátních příjmů od obce a platu za katovskou práci. Nadto si finančně vypomáhal i výrobou rukavic, svíci ze zvířecího tuku, různých lektvarů a mastí. Hodně popravčích mistrů se díky svému řemeslu vyznalo v lidské anatomii, a tak napravovali různé zlomeniny, vykloubené končetiny, rány a kožní problémy. K nočním návštěvám katovny se tak odhodlávala i městská elita, která by za bílého dne okolo katova domku být ani neprošla. Pohodný na tom byl prakticky podobně. Většina rasů už neovládala katovskou práci, ale z padlých zvířat a bylin mohl pohodlný vyrobít ledasco léčivého, z kůží a roun potřeby na zimu, svíce z tuku, léčivé sádlo, kostní moučky a podobně. Jakožto obecní zmocněnec pobíral trvalý, ale minimální plat od dotyčného úřadu jemu nadřazeného, nicméně i on si mohl výrazně přilepšit, a to prodejem čehokoli, po čem byla poptávka. Netřeba pochybovat o tom, že rozsah pohodnických povinností a s tím spojená výše výdělků byly přímo pod-

míněny lokalitou, ve které dotyčný ras pracoval. Ne všude měli tito lidé na růžích ustláno.

I Ostopovice byly kdysi obcí, kde se o čisto- tu a sanaci obecního blaha staral pohodný. Obec samotná disponovala v první polovině 18. století katastrální výměrou (v hektarech):

252	role
26	louky
6,5	zahrady
19	vinice
64	pastviny
3,5	rybníky, jezírka a močály
4,2	lesy
2,2	neúrodná půda
6,5	řeky, potoky, cesty a silnice

V roce 1948 už se katastrální výměra obce rozrůstá. Ubývá luk, vinic a pastvin a přibývá stavebních parcel, ustupují rozvaliny starých domů a nastupuje pokrok. Údaje uváděné v tomto roce (opět v hektarech):

283,2	role
8,4	louky
17,8	zahrady
13,2	vinice
10,7	pastviny
23,1	lesy, křoviny, palouky a parky
7,1	zastavěné plochy
0,52	neplodná půda
16,4	řeky, potoky, cesty a silnice

Úhrnná výměra katastrálního území však nedoznala přílišných změn.

Pokračování v následujícím čísle.

Jaroslav Šefčík

Otevřete svoje srdce a dveře koledníkům?

Sváteční nálada přetrvává i po Vánocích, když Vám na dveře zaklepe koledníci a zvěstují radostnou novinu o narození Ježíše. Tříkrálová sbírka bude i letos tradičně probíhat v období 1. – 14. 1. 2019.

Oblastní charita Rajhrad organizuje Tříkrálovou sbírku s úctou ke krásné tradici, kterou koledování přináší. Šíření křesťanského poselství nespočívá pouze v požehnavání příbytků, ale také v pomoci potřebným. Proto naši koledníci s sebou nosí kasičku, do které přijímají dobrovolné dary z jednotlivých domácností. Ty pak v rajhradské charitě spočítáme a rozdělíme do projektů pomoci.

Letošní výtěžek pomůže nevládně nemocným v rajhradském hospici – horké letní dny jsou náročné pro pacienty i personál, proto zde plánujeme pořídit klimatizaci. Pacientům bychom také rádi koupili invalidní vozíky a lehátka k snadnějšímu přesunu. Nové auto pro pečovatelskou službu zaručí, že se naše pomoc dostane do většího počtu domácností. Klientům chráněného bydlení pro lidi s demencí plánujeme zabezpečit stín na

zahradě, kde rádi tráví čas při svých aktivizačních činnostech.

Díky loňskému výtěžku jsme v hospici vyměnili venkovní staré nefungující žaluzie za nové, snadno ovladatelné pro pacienty. Začali jsme s budováním pietního místa pro pozůstalé a zakoupili jsme i nové zdravotní a kompenzační pomůcky pro nemocné. Vaše příspěvky nám pomáhají růst, poskytovat kvalitnější péči potřebným a zabezpečit pocit, že se naši pacienti i klienti cítí dobře, plnohodnotně a spokojeně.

Děkujeme všem dobrým lidem, kteří koledníkům otvírají své dveře a podporují tak charitní dílo.

Mária Durkáčová,
koordinátorka Tříkrálové sbírky
za Oblastní charitu Rajhrad
tel.: 736 529 319
maria.durkacova@rajhrad.charita.cz
www.rajhrad.charita.cz

Duchovní okénko 2018

„To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“
(Bible, Lk 2,12)

Této noci se Bůh zamíloval do naší nepatrnosti a projevil se ve své něžnosti. Tímto „znamením“ je právě Boží pokora, dovedená do krajnosti. Láska, ve které na sebe vzal Bůh v tuto noc naši křehkost, naše utrpení, naše úzkosti, naše touhy a naše omezení. Poselství, které obyvatelé naší planety stále očekávají a které v srdcích a v duších hledají, není nic jiného než Dítě v jeslích, narozené před dvěma tisíci lety v městě Betlémě.

Když slyšíme v této svaté noci o Dítěti Ježíši, právě narozeném a položeném do jeslí, jsme pozváni se zamyslet. „Já nehledám Boha,“ mohli bychom namítnout. Nicméně nejdůležitější není hledat Její, nýbrž nechat se od Něho hledat a nalézt. S Jeho pomocí mít odvahu přijímat svízelné situace a obtíže těch, kdo jsou vedle nás. Jak velice dnešní svět potřebuje lásku, něhu, trpělivost a blízkost člověka! Na Vánoce si dopřejme ten luxus být prostě šťastný. A každému pak dát trochu radosti! Kdesi hluboko jí máme na rozdávání. Ale musíme ji dostat nahoru, až do tváře! A vůbec: proč čekat až do Vánoc? Není každý den darem k rozdávání radosti? Radost je tedy něco jiného než dobrá nálada. Dobrou náladu nelze požadovat. Buď je, nebo není. A když je, brzy přejde. S radostí je to jiné. Je darem, který se nedává bez boje. Radost je úkolem, naší křesťanskou povinností – a možná i naší nejpotřebnější askezí. Radost je námaha prorazit tmou rozumu, srdce a duše.

Mgr. Marie Kubová

Memento

Štědrý večer roku 1951.
Významný arktický ekolog a profesor torontské univerzity Josef Svoboda byl v roce 1949 jako devatenáctiletý student brněnské Masarykovy univerzity zatčen a nezákonně odsouzen k jedenácti letům. Komunistický kriminál se mu přitom paradoxně stal skutečnou školou, ve které potkal elitu národa – vězněné básníky, historiky, teology, biskupy, generály, politiky. Ve svých vzpomínkách Svoboda prochází celým svým životem (od Kralup přes Leopoldov až po Kanadu, od skautování až po práci v zoo či výzkum v Arktidě) a obhlíží jednotlivé vrstvy svého dramatického životního příběhu. Jeden život, a přece jako by se do něho vešly nejméně tři pohnuté osudy: *Tři inkarnace. Vzpomínky skauta, vězně komunistických kriminálů a arktického ekologa Josefa Svobody.* Josef byl zatčen jako devatenáctiletý student v září 1949, obviněn ze vzpoury, která se nikdy nekonala, ale stála ho osm a půl roku krutého věznění. Na str. 89n. popisuje Štědrý večer r. 1951:

Přišly Vánoce, mé třetí za mřížemi. Mnozí politici si už odpýkali trest někde na pracovních komandech, mě stále ještě vláceli po tvrdých kriminálech s mřížemi v oknech. Nadešel Štědrý večer. Poprvé v životě jsem jej prožíval sám. To mi tolik nevadilo. Uvítal jsem, že ruch a hlomoz hned po poledním jídle ustal, a snažil jsem se představit si, jak budou Vánoce slaviti u nás doma. Vypočítával jsem členy rodiny, kteří se už asi scházejí okolo štedrovecerního stolu. [...] Určitě bude rybí polévka, po ní smažený kapr s bramborovým salátem, káva a vánočka. Po starém zvyku si zazpívají koledy. Vzpomenou i na mne, jako já teď myslím na ně. Stmívá se, možná už usedají ke stolu.

Dvířka ve dveřích cely se otevřela a chodbař do otvoru vsunul ešus s meltou. Dvířka zaklapla. Zůstal jsem u dveří a zkoumal svou nadílku. Ve vrchní míse ležela otevřená plechovka se sardinkami a v ní dvě rybičky v trošce oleje. Druhou polovinu plechovky obdržel asi vězeň v sousední cele. Také tam byly přiloženy tři kousky vánočního cukroví. V tu chvíli mi přišlo všechno strašně líto. Sesul jsem se do kouta cely a začaly mi téct slzy. Od zatčení poprvé. Dřepěl jsem v samovazbě staré věznice o Štědrém večeru s dvěma sardinkami v plechovce. Nešlo ani tak o jídlo, spíš o to ponížení. O kontrast mezi stále ještě naivním očekáváním, představou, a syrovou skutečností. Všechno se ve mně náhle zlomilo. Slzy vystřídala bezdná rezignace. Seděl jsem skleslý, strnulý, na konci sil, esšálek s vychládající meltou a „večeří“ na zemi po boku. Umenšen a zkrušen jsem začal šeptem odříkávat zdrávasy růžence: „... kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila..., kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala..., kterého jsi, Panno, v chrámě nalezla.“ Jak dlouho jsem tak seděl pohroužen, stažen do ulity, si nepamatuji. Vím jen, že se mi vrátila do žil síla. Přestal jsem se bát. Nastal zlom a průlom, katarze. Ve tmě dlouhé noci byl ten nový obzor ještě temný a neprůhledný, ale skutečný. Cítil jsem se opět vnitřně svobodný. Ten večer jsem ty dvě sardinky snědl se střídkou zbylého chleba. Olej jsem si nechal na ráno a pokapal jsem jím čerstvou skývu chleba. Kousek cukroví jsem zapil meltou, zbývající dva jsem si uspořil na příští den. Usnul jsem a přespal noc v pokojném stavu. Vždyť jsem měl k večeři rybu, vánoční cukroví a jako dar od Betlémského Dítěte hojně, přehojně milosti...

Abychom nezapomínali.

Mgr. Marie Kubová

Josef Palkovský - odhalení pamětní desky dne 3. 11. 2018

Vážené dámy, pánové, spoluobčané.

Chtěl bych Vás krátce seznámit s člověkem, který se velkou měrou zapsal do dějin naší obce Ostopovice. Jedná se o místního učitele a činorodého představitele Josefa Palkovského. Ale pěkně od začátku. Při stavebních úpravách v nemovitosti vedle sokolovny (jedná se o bývalou prodejnu s potravinami) se našla v bývalé pekárně pamětní deska s nápisem Josefu Palkovskému věnuje Sokol. Tehdy jsme ještě nevěděli, co s ní, a uložili jsme ji do úschovy. Po dlouhých letech jsme ji opět oprášili a řekli si, že by se mohla nějak využít. Ve spolupráci se starostou obce panem Symonem se rozhodlo o jejím znovuumístění na čelní zdi sokolovny, kde byla dříve. Termín byl určen velmi významný – výročí 100 let od založení Československé republiky.

A teď již k samotnému Josefu Palkovskému. Tento prostějovský rodák, který vystudoval učitelský ústav v Brně, byl velmi vzdělaným člověkem, důsledným a náročným pedagogem a vychovatelem. Mimo svou učitelskou praxi se svými školáky zahradničil, a tím probouzel v dětech blízký vztah k přírodě. Učil je roubovat a očkovat stromy, zájemce zasvěcoval i do včelaření, které bylo jeho velkou láskou. Učil v naší obci od 4. 9. 1886 až do své smrti v roce 1915, tedy úctyhodných 29 let.

Společně s tehdejší starostou Františkem Kamenickým vymohl postavení kaple v letech 1892 – 1893. Přičinil se o zřízení první silnice v obci, z Ostopovic do Starého Lískovce (v roce 1898) a dalších komunikací, např. do Střelice roku 1906 – 1907 a Bosonoh v roce 1907. Dlouhá léta se věnoval hraní na varhany, nejen v ostopovické kapli, ale i ve farním kostele v Troubsku. Působil několik let v obecním výboru a

byl i tajemníkem obce. Od roku 1909 až do konce svého života stál v čele nově založené tělocvičné jednoty Sokol. Vytvořil sokolskou divadelní scénu a dokázal malovat i kulisy k výbavě jeviště. V roce 1913 nechyběl u zakládání Sboru dobrovolných hasičů.

Myslíme si, že tento pracovitý muž se velmi významně podílel na rozvoji naší obce a pamětní deska, která bude za chvíli slavnostně odhalena, je jen malým poděkováním tomuto vzácnému člověku. Děkujeme.

*Za tělocvičnou jednotu Sokol Ostopovice
starosta Pavel Krejčík*

*Pamětní deska
na historické
fotografii*

Zájezd do Milotic: Když se zámek otevře jen pro vás

Snili jste někdy o tom, jaké by to bylo mít zámek se všemi jeho skvosty sami pro sebe? Díky vstřícnosti správce a kastelána zámku v Miloticích se tento sen stal pro účastníky našeho zájezdu na chvíli skutečností.

Když se blížil Týden knihoven, který si připomínáme první týden v říjnu, přemýšlela jsem, jakou akci pro čtenáře uspořádat. Náhoda tomu chtěla, že jsem zavolala paní Vlastě Pacalové právě tehdy, když byla na návštěvě u svých přátel, pana kastelána a spisovatele Evžena Bočka a jeho manželky v Miloticích. Jakmile jsem se dozvěděla, kde se právě nachází, požádala jsem ji, aby pozvala pana Bočka k nám do knihovny na besedu. Pan Boček vzkázal, ať raději přijedeme my do Milotic. Byl to skvělý nápad. Ke čtenářům knihovny se přidaly i členky Klubu žen. Celkem na autobusový zájezd ve čtvrtek 4. října vyrazilo čtyřicet účastnic!

Zámek byl ten den otevřený jen pro nás. Po prohlídce interiéru zámeckých komnat jsme mohly posedět ve stylové kavárně na občerstvení, kam za námi přišel pan Boček na besedu. Je to velice milý, bezprostřední člověk, vtipný jako všechny jeho romány, které doposud napsal (Poslední aristokratka, Aristokratka ve varu, Aristokratka na koni, Aristokratka a vlna zločinnosti na zámku Kostka, pozn. aut.). Zajímavou informací pro nás bylo, že v zimních měsících bude Jiří Vejdělek natáčet na zámku v Miloticích film na námět jedné z těchto knih.

A to nejlepší na konec. Některé dámy se na zámku převlékly do dobových kostýmů a procházely se zámeckou zahradou jako opravdové hraběnky. Moc jim to všem slušelo. Krásné zážitky umocnilo velmi hezké počasí, které nám skutečně přálo.

Na závěr chci poděkovat paní Vlastě Pacalové, bez jejíž přímluvy a domluvy s jejími přáteli na zámku v Miloticích by se zájezd odehrál jen stěží. Zámek má totiž v tomto období ve všední dny již zavřeno. Dík za finanční příspěvek také patří OÚ v Ostopovicích.

*Mgr. Alena Vamberová
knihovnice*

Háječek v jednom kole

Pomaloučku se chýlí ke konci rok 2018, a tak si připomeneme, co vše se v Háječku v tomto roce událo. Vedle akcí, na kterých děti vystupují pravidelně, se vyskytne vždy i něco nečekaného. Letos například krojované uvítání komise soutěže Vesnice roku. Vystoupení souboru členy komise nepochybně zaujalo, neboť obci udělila „Mimořádné ocenění za mezigenerační předávání místního folkloru“. Háječek je totiž již třetí generací, která přebrala folklorní štafetu po souboru „Babe z Vostopovic“ a souboru „Hájek“. Na začátku roku jsme zastupovali naši obec už potřetí na tradičním plesovém setkání obcí a městských částí povodí řeky Leskavy – Poleskavském plese. Právo pořádat tento ples si již předaly obce Starý a Nový Lískovec (kde tato tradice vznikla), Bohunice, Bosonohy a MČ Brno-jih. V roce 2019 ho hrdě převezme obec Troubsko a v roce dalším by měly být hlavním pořadatelem Ostopovice. Kdo chce spatřit krásu krojů Brněnska, ať se přijde podívat. Nové taneční pásmo „Hrajeme si“ jsme uvedli v premiéře na květnovém ostopovickém jarmarku a v červnu na přehlídce brněnských folklorních souborů „Brněnsko tančí a zpívá“. Stejně jako vloni, tak i letos jsme pořádali výchovné koncerty pro místní MŠ a ZŠ, spojené s náborem nových členů. Na nich seznamujeme děti s místním krojem a tradicemi, učíme je písničky a tance našeho regionu. V závěru školního roku jsme se zúčastnili místních Mladých hodů. Děti ve slavnostních krojích byly

milou součástí průvodu. Věříme, že členové Háječku přispějí k udržení místní hodové tradice. Příslibem pro to je přítomnost odrostlých členů souboru v řadách současných stárků. Protože propagujeme písně a kroje brněnského regionu, velkou radost nám udělal hlavní pár stárků, který se oblékl do krásného ostopovického kroje (dlouholetou tradicí v Ostopovicích je nošení krojů z Kyjova).

Jak je vidět z napsaného, absolvovali jsme v uplynulém roce celou řadu zdařilých vystoupení. Za tou vši parádou ale stojí každodenní nácviky, na kterých se děti učí nové melodie, texty, figury, kroje. Jejich snaha a píle je obdivuhodná a výsledek stojí za to. Však se přijďte přesvědčit. Rok s rokem se sešel a opět se blíží naše tradiční koledování „U Volejníků“. Přijďte si s námi zazpívat a naladit se na pohodové Vánoce. Těšíme se na vás.

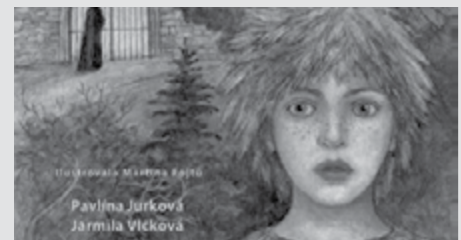
JaRaBa

Viktor a záhadná teta Bobina Pavlína Jurková a Jarmila Vlčková

Devítiletý Viktor završil svůj školní rok velkým průšvihem, za který dostal trojku z chování. Rozčilení rodiče ho proto za trest na celé prázdniny posílají ke vzdálené příbuzné, tetě Bobině, která vede dům pro seniory. Viktor je neúprosně vtažen do chodu domova a seznamuje se s jeho obyvateli. Poklidné dny však brzy naruší podivné krádeže. I když se Viktor sám snaží zloděje vypátrat, podezření padá právě na něj... Laskavý a vesele laděný příběh s dávkou tajemna a dobrodružství je doporučen čtenářům od osmi let. (Knihu lze zapůjčit v obecní knihovně)

Sylva Filová

Tipy na knihy

WONDER Raquel J. Palacios

Pro čtenáře se zájmem o rozvíjení anglického jazyka bych osobně ráda doporučila jedinečný příběh desetiletého Augusta, který se narodil se zdeformovanou tváří. Celý život ho učila maminka, ale teď stojí před velkou životní výzvou. Musí se poprat se skutečnou školou a překonat všechny nástrahy, které přináší mezilidské vztahy.

Úroveň angličtiny je pokročilá.

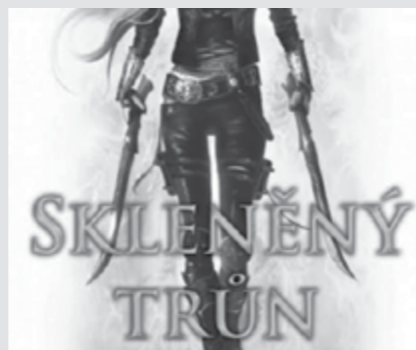
Romana Čížková

Skleněný trůn Sarah J. Maasová

Adarlanský zabiják je nejlepší nájemný vrah Adarlanu. Nikdy za sebou nenechává stopy, nikdo neví, jak vypadá, nikdo netuší, že je to teprve osmnáctiletá Celaena Sardothien. Ale když padne do léčky, nepomůžou jí ani léta zkušeností. Je odvezena do solných dolů, odkud jí může pomoci uniknout jedině: musí se stát královým šampionem a vstoupit do služeb krutovládce, který usiluje o nadvládu nad celým kontinentem.

Romana Čížková

Shrnutí podzimních aktivit Klubu seniorů Ostopovice

V pondělí 8. 10. 2018 se zúčastnilo 29 členů klubu velice zajímavé návštěvy Moravského zemského archivu. Vysoká účast svědčí o zájmu a ochotě k sebevzdělávání, což nebývá vždy pravidlem. Oba provádějící byli velmi dobře připraveni a dokázali odpovědět na dotazy přítomných, takže si každý našel právě tu informaci, kterou hledal. Byla to dobře připravená akce.

V úterý 30. 10. 2018 se konala v sále restaurace U Volejníků beseda o historii obce Ostopovice. Role mentora se ujal pan Václav Duda, který si samozřejmě vzhledem ke svému věku hodně pamatuje a který také dodal většinu fotomateriálu. I tato beseda se povedla, účastníků bylo mnoho, a to nejen z řad seniorů. Pamětníci si zavzpomínali a ti, co si onu dobu nepamatují, se něco nového dozvěděli.

Ve čtvrtek 8. 11. 2018 členové klubu oslavili s předstihem svátek sv. Martina, na který se otevírá na Moravě mladé víno. Oslava byla stylová, hrála tady hudba, což zajistila naše členka Lenka, a nechybělo ani ono mladé víno, tanec a dobrá nálada.

Ve čtvrtek 6. 12. 2018 je závěrečná Mikulášská zábava s nadílkou, každý účastník donese – a také si odnese – 1 dárek, hudbu obstará opět naše Lenka.

Ve středu 26. 12. 2018 od 15 do 18 hodin proběhne výstava Ostopovického betlému v Kapli sv. Jana Křtitele

V neděli 6. 1. 2019 v 18:00 Tříkrálový koncert pěveckého sboru Vox Iuvenalis v Kapli sv. Jana Křtitele.

Na úplný závěr je potřeba poděkovat všem členům výboru klubu pod vedením Jardy Coufala za nezištnost a obětavost při přípravě všech akcí a zájezdů, které tento rok proběhly, poděkovat řediteli ZŠ Ostopovice panu Juráčkovi za pomoc, kterou nám při různých akcích poskytl, a samozřejmě celému vedení OÚ Ostopovice, které vychází klubu maximálně vstříc.

Rudolf Fanta

V roce 2019 máme pro vás nachystané:

So 2. února 2019 - Plesové dostaveníčko v místní sokolovně

Čt 7. března 2019 - Jarní posezení s oslavou MDŽ U Volejníků

St 24. dubna 2019 - Jednodenní zájezd do vinného sklepa v Olbramovicích

Čt 23. května 2019 - Jednodenní poznávací zájezd – Bouzov, Litovel

So 10. srpna 2019 - Jubilejní V. ročník dračích lodí Pisárky – Komín

Út až Pá 3.- 6. září 2019 - Čtyřdenní poznávací zájezd Krkonoše, Jizerky, Kořenov

Út 12. listopadu 2019 - Martinské dostaveníčko U Volejníků

Pá 6. prosince 2019 - Mikulášská zábava s nadílkou U Volejníků

Vedle těchto již připravených akcí opět uspořádáme alespoň jednu besedu pro seniory na zajímavé téma. Budeme se také aktivně zúčastňovat akcí pořádaných základní školou a obecním úřadem v Ostopovicích.

V roce 2019 vám přejeme zdraví a mnoho příjemných zážitků.

Bohoslužby v průběhu vánočních svátků

24.12.2018	pondělí	Štědrý den	Kostel Troubsko	16:00	dětská mše svatá
				22:00	půlnoční mše svatá
25.12.2018	úterý	Hod Boží vánoční	Kostel Troubsko	7:30	mše svatá
				9:00	mše svatá
26.12.2018	středa	Svátek sv. Štěpána	Kostel Troubsko	7:30	mše svatá
				9:00	mše svatá
31.12.2018	pondělí	Svátek sv. Silvestra	Kostel Troubsko	15:30	mše svatá
		Konec občanského roku			
1.1.2019	úterý	Nový rok	Kostel Troubsko	7:30	mše svatá
				9:00	mše svatá
6.1.2019	neděle	Tří králů	Kostel Troubsko	7:30	mše svatá
				9:00	mše svatá

Podzim v naší škole ve znamení velkého výročí

Jako by to bylo již dávno, kdy jsme v září přivítali naše prvňáčky a školáčky. Od toho dne se ve škole a kolem ní stalo mnoho zajímavého.

V říjnu jsme žili připomenutím výročí 100 let od vyhlášení našeho samostatného státu. Není to jen letopočet, státní vlajka a hymna. Je v tom především uvědomění si, že patříme do jednoho společenství, do jedné obce, jednoho kraje, jedné republiky, máme jeden jazyk, jednu historii. Je vhodné našim dětem předávat pocit hrdosti, ale i zodpovědnosti k naší zemi. Ve školce i ve škole jsme připravili výstavu prací k tomuto výročí. Naši herci se zapojili do obecních oslav 3. listopadu v parku na Osvobození. Celé vystoupení doplnili ostopovští pamětníci, kteří se s námi podělili o své zážitky a práci pro společnost. S mrazením jsem poslouchal, jak se herci učí jména jednotlivých dospělých a povídají si o nich a jejich zážitcích s velkým respektem. Předávání životních zkušeností a zajímavých informací o Ostopovicích mezi ge-

neracemi bylo tedy úspěšné – na Ú. Vše jsme podpořili návštěvou všech žáků na našem obecním úřadě; setkání s panem starostou, beseda s panem Václavem Dudou, zpěv hymny u pomníku padlým na ulici Boženy Němcové – to je ideální propojení historie, vlastivědy, matematiky, českého jazyka a lásky ke své obci. V listopadu si pak školčáci a školáci vysadili své výroční lípy u dětského hřiště Na Rybníčku. Přejí každému z našich dětí, aby si tuto událost uchovaly hluboko ve svém srdci a myslí.

Letošním jarmarkem pod názvem Století pokroku jsme pokračovali v duchu výročí naší republiky. Každá třída se zaměřila na jednu oblast lidského života a na její vývoj za poslední století. Víde a fotky z našich akcí můžete sledovat na našem webu zstopovice.cz. O dalším programu školky a školy informují dále žáci a naši pedagogové – děkuji všem zaměstnancům školy za jejich nasazení. Na závěr roku přeji všem dětem, rodičům a Vám, čtenářům Ostopovického zpravodaje, klidné prožití svátečních dnů. Budeme se těšit na setkávání v novém roce.

Za zaměstnance školy Petr Juráček

Příběhy ze starého stromu

Na začátku listopadu se třída prvňáků vydala vstříc dobrodružství cestování MHD k cíli na ulici Lipové v Pisárkách. Po nevšedním zážitku, kdy někteří jeli poprvé v životě trolejbusem a ještě se museli držet oběma rukama, na ně čekal environmentální výukový program „Příběhy ze starého stromu“.

Děti se během třípůlhodinového programu seznámily s některými obyvateli stromu. Pracovaly ve dvou skupinách se dvěma lektorkami v místnosti i venku na zahradě. Statické činnosti se střídaly s pohybovými a děti byly velice vtahovány do programu. Velmi atraktivní byly právě vzorky přírodnin (sršní hnízdo, různé druhy lišejníků). Hry simu-

lující život živočichů v přírodě děti velmi bavily (přenášení kukel mravence obrovského chodbičkami mraveniště).

Přepis zvukového záznamu reflexe samotných dětí:

Líbilo se mi ...

...sršní hnízdo a strakapoud.

...lezení na zahradě po žebříku k choroši.

...jak jsme na zahradě hledali místo pro pecky a jako strakapoudi do nich klovali pinzetou.

...jak jsme zkoumali rozdíl mezi lišejníkem a mechem.

Zapsala Mgr. Milena Šilhánová

Cesta za Krysařem

Letošní adaptační pobyt pro páťáky proběhl v Podomí na Dražanské vrchovině. Do Podomí jsme jeli autobusem, vlakem a šli pěšky. Cestou jsme navštívili Dinopark ve Vyškově. Potom jsme šli sami nakoupit suroviny na večeři. Nákup na večeři pro dvacet krků není žádná legrace. V podomské škole prof. Ervína Černého Křetinského jsme se ubytovali ve školní družině, holky dělaly večeři a kluci hráli fotbal. Večeře byla moc dobrá a všem chutnala.

Kluci bohužel nechtěli dělat večeři, ale nevěděli, že budou muset umývat nádobí (holky zasloužené odešly hrát vybíjenou). Před večeří jsme se prošli v okolí vesnice a slyšeli něco málo o její válečné i středověké historii a o krajině kolem. Večer jsme se koukali na film Kuki se vrací, stromy, ve kterých měl obýdli kapitán Hergot, jsou kousek od Podomí. Ráno jsme se šli projít do míst, kam Krysař odvedl děti z města Hameln, k zaniklé vsi Hamlíkov. (Legenda z konce 13. století a vesnice Hamlíkov jako pravděpodobné místo cesty mladých lidí z Hamelnu, pozn. JG) Pan učitel, aby povzbudil naše promáčené nohy, se tedy proměnil v Krysaře a odvedl nás zpátky do školy. A pak jsme se rozloučili s krásnou krajinou a jeli zpátky domů, do Ostopovic.

Žáci pátého ročníku

Netradiční oslava svátku svatého Martina

V pátek 9. 11. 2018, v den úmrtí svatého Martina, si tuto osobu připomněli žáci ze ZŠ v Ostopovicích v rámci tematické výuky, která probíhala napříč 1. – 3. ročníkem.

Všichni se společně naladili převyprávěnou legendou o svatém Martinovi. Žáci 2. ročníku připravili pro všechny zúčastněné děti, pedagogy a milou návštěvu vlastnoručně kreslené obrázky. Pozvání tentokrát přijala PhDr. Alena Schauerová, Mgr. Magdalena Maňáková a místní rodačky Vlasta Pacalová a Hana Cendelinová. Společně jsme se pak naučili a zazpívali si „Píseň o svatém Martinovi“. Po rozdělení více jak 50 žáků do čtyř skupin se všem během dopoledne podařilo vytvořit a upéct martinské rohlíčky, drát husí peří a malovat husím

brkem. Také si obtisknout vlastní nohu natřenou bílou temperovou barvou k výtvarnému ztvárnění hlavy koně, bělouše svatého Martina. Na dalším stanovišti si žáci vyrobili knížku svatomartinských pranostik, kterou si tematicky dokreslili.

Na závěr akce si všichni zazpívali naučenou písničku o svatém Martinovi, s napětím vyposlechli vyprávění Vlasty Pacalové o vzpomínkách na draní peří z jejího dětství. Rovněž ochutnali do růžova upečené, voňavé a vlastnoručně vyrobené martinské rohlíčky, které náramně chutnaly. Děti se o ně podělily i s kamarády ze starších ročníků a nabídly i ostatním pedagogickým a provozním pracovníkům školy.

Mgr. Renata Czelisová

Stanislav Komínek z NaZemi

Stanislav Komínek je pán, který pracuje ve společnosti NaZemi, která zjišťuje, co dělají chudí lidé v jiných zemích a jaké má naše planeta problémy, jak jsme všichni propojeni. Pan Komínek přijel do školy, protože máme vždycky ve škole plakáty o jednom problému, letos Boty. Jednoho dne nás pan ředitel poprosil, abychom s Diankou napsaly pár vět o té výstavě, ale my jsme se s Diou domluvily, že si ji uděláme na počítači. Jak jsme dodělaly prezentaci, tak pana ředitele napadlo, že to panu Komínkovi pošleme, tak jsme mu to poslaly a nás zase napadlo, že ho můžeme pozvat do školy, tak jsme mu napsaly mail a pan Komínek volal panu řediteli a domluvili se, že k nám přijede 8. listopadu.

Opravdu přišel druhou hodinu a měli jsme ji dohromady s páťáky a povídal nám o čtyřech věcech: banány, obuv, oděv a káva nebo kakao. Smyslem vykládání bylo, aby si lidé uvědomili, co si všechno můžeme koupit ročně (např. boty za 3000 Kč) a přitom neví, kdy a za jakých podmínek byly vyrobeny! Fair trade je v překladu do češtiny férový obchod a je férový v tom, že ti, co to vyrábí, tak jsou v lepších podmínkách a dostávají lepší plat.

Pokud se chcete dozvědět více, podívejte se na film Zlatá mládež 2 v Indických továrnách.

Lucie Kubišová

Školní zahrada

Na naší školní zahradě je nejen prolézačka cvrček a síťová houpačka, ale také se tam plánuje stavět tunel pod kopcem. Na školní brigádě v říjnu jsme vykopali na tunel díru, budeme ho instalovat v březnu 2019.

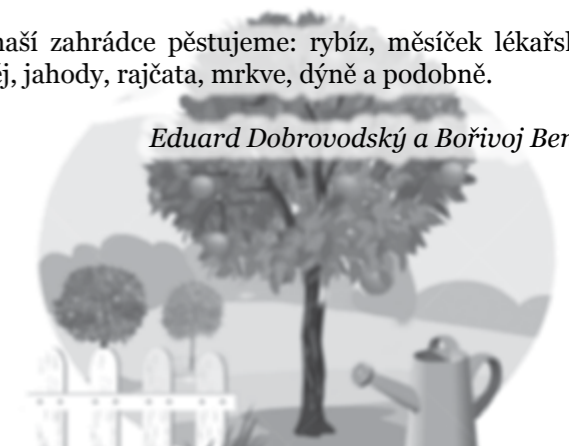
Během brigády se instalovala lezecká stěna, stříhaly keře a stromy, hrabalo listí, ale byla i zábava. Opékali jsme špekáčky a hráli si na celé zahradě. Také se plánuje nová škola, která se bude stavět až za dlouho, takže o ní zatím žádné informace nemáme.

Od dubna do října je odpoledne zahrada otevřena všem zájemcům od 5 do 7 hodin.

Také se ale můžete podívat na naší zahrádku před vstupem na školní zahradu.

Na naší zahrádce pěstujeme: rybíz, měsíček lékařský, šalvěj, jahody, rajčata, mrkve, dýně a podobně.

Eduard Dobrovodský a Bořivoj Beneš

Výročí 100 let republiky

Naše divadlo, které jsme naposledy hráli u sokolovny v parku, se jmenovalo: Výročí 100 let Československé republiky. Hráli jsme živé obrazy. Bylo jich 6: vyhlásování Československé republiky, ostopovická škola, sokol (házenkáři), sokol (spartakiáda), Šelše, život v Ostopovicích. V Ostopovickém Kreativním Divadle vystupovali herci OKD plus Eda Dobrovodský a někteří šestáci,

kteří také chodili do OKD. Vystoupili s námi i někteří dospělí, kteří nám vždycky na konci divadla neboli živého obrazu něco řekli: Jaroslav Trávníček, Jitka Bartoňková, Milena Dejlová, Pavel Krejčík, Václav Duda, Petr Vlach, Jan Symon a František Koutný. Těmto děkujeme a také děkujeme všem, kteří s námi divadlo připravili a kteří se zúčastnili. Pro nás bylo zajímavé divadlo v tom, že jsme nemluvili.

Kateřina Zahradníková, Alžběta Hanušová a Andrej Tichý

Sam

Sam je instruktor anglického jazyka a neumí moc česky. Žije v Brně, ale trvalé bydliště má ve Velké Británii. Bude k nám jezdit jen jednou za měsíc na 4 hodiny. Je moc milý. Bude k nám jezdit, abychom dokázali mluvit anglicky i s jiným člověkem.

POPPY DAY

Poppy Day je v češtině vzpomínací den. Slaví se 11.11. v 11:11, je to vzpomínka na padlé v druhé světové válce.

U nás ve škole jsme to slavili tak, že jsme si vyrobili brože s motivem vlčího máku a na památník u rozcestí jsme vyrobili věneček s vlčími máky.

The English Train

The English Train je soutěž, ve které soutěží žáci z různých škol. Soutěží se v anglickém jazyce. Součástí soutěže je poslech, psaní a konverzace.

Diana Lankočí a Marek Coufal

Podzim v MŠ

V září probíhala adaptace nově přichozích dětí, jejich zapojení se do kolektivu a zvykání si na režim v mateřské škole. Nové děti se seznámily a starší děti si s radostí opět užily první narozeninový den. Odstartoval jím celoroční projekt „Zlatý klíček“ popisující vliv Slunce na planetu Zemi. Děti zhlédly dramatické představení hrané učitelkami, které si v roli zvířátek povídaly o významu Slunce.

V říjnu na naší zahradě proběhla každoroční brigáda s rodiči a dětmi, kde jsme společnými silami vyrobili několik ptačích budek a hlavně začala realizace nového prvku, kterým bude tunel pro děti. Nechyběly ani tvořivé dílničky, tentokrát na téma Ptáci.

Konala se i každoroční podzimní burza, kde velké díky patří našim maminkám a všem pedagogům, kteří se podíleli na přípravách a organizaci.

Dětem také nechybělo velké kulturní vyžití. Zavítalo k nám oblíbené Divadlo Rolničky, velký úspěch, nejen u dětí, měl muzikál O perníkové chaloupce, koncert Pro radost či pohádka Maxipes Fík. Navštívili jsme Divadlo Radost, kde děti zhlédly loutkové představení O Sněhurce, a Divadlo Bolka Polívky s pohádkou Loupežník Rumcajs.

Významnou událostí v průběhu tohoto podzimního období bylo 100. výročí vzniku Československé republiky, kdy děti poznávaly naše státní symboly. Otiskovaly a lepily listy našeho národního stromu lípy, vybarvovaly a kreslily velké i malé státní znaky, vyráběly české vlajky nebo se snažily o portrét prezidenta České republiky. Výrobky poté zdobily sál tělocvičny v sokolovně, kde se konala obecní oslava k tomuto výročí. O několik dní později děti opět vyráběly státní vlajky, kterými poté společně s paními učitelkami ozdobily nově zasazené lípy na hřišti Na Rybníčku v Ostopovicích.

Nyní se naše mateřská škola pilně připravuje na jarmark a také na vánoční besídky, které jako každý rok budou slavnostním zakončením roku s posezením u vánočního stromečku.

Paní učitelky MŠ

Radost z maňáskového představení Divadla Rolničky

Slavnostní zakončení zdobení lípy Na Rybníčku

Rozhovory s dětmi

Co se ti líbí ve školce, s čím si rád/ráda hraješ?

Myšky a Ježci:

„Malovat sluníčka.“ (Markétka)

„Nejradši si tady maluju.“ (Soňa)

„Mě baví kostky, všechny, hlavně střecha a ty červený a taky kuchyňka.“ (Honzík)

„Na babičku, na maminku, na sestřičku v kuchyňce.“ (Terežka)

„Mně se líbí zvířátka a líbí se mi kopat poklad.“ (Honzík)

„Ta barevná stavebnice.“ (Vojtěšek)

„S autíčkama, jezdí hezky.“ (Terežka)

Žabky:

„Mně se líbilo, když jsem si vymalovala draky, když jsem dělala bludiště, jak zvířátko hledalo cestičku k tomu, co baští, a jak se učíme písničky na besídku.“ (Nikolka)

„Jak jsme si vyráběli malý hříbky z papíru.“ (Anička)

„Mně se líbilo, jak jsme všichni zdobili lípu českými vlajkami na hřišti Na Rybníčku.“ (Toník)

„Mně se líbí, jak se učíme písničky, třeba ‚Hej, hou‘ a ‚Medvědi‘.“ (Tadeáš)

Vaše děti z MŠ

NÁBOR NOVÝCH ČLENŮ DO ZÁSAHOVÉ JEDNOTKY SDH

Nebojíš se nebezpečí? Máš chuť pomáhat ostatním? Jsi fyzicky zdatný? Pak hledáme právě tebe! Do záahové jednotky Sboru dobrovolných hasičů Brno Starý Lískovec nyní přijímáme nové členy. Naše jednotka je zařazena do kategorie typu JPO 5. To znamená, že jsme 24 hodin denně připraveni do deseti minut od vyhlášení poplachu vyjet k mimořádným událostem. Ročně naše jednotka zasahuje průměrně u více jak třiceti událostí. Mimo jiné se naši členové účastní také pravidelných školení a cvičení, která jsou pro každého člena jednotky povinná. Příležitostně sloužíme pohotovost.

Členem se může stát každý, kdo chce pomáhat těm, kteří pomoc hasičů potřebují, a splňuje níže uvedené podmínky pro přijetí:

- trestní bezúhonnost
- minimální věk 18 let
- dobrá zdravotní způsobilost (pravidelná kontrola u obvodního lékaře)
- dobrá fyzická zdatnost
- zodpovědnost a ochota pomáhat druhým
- chuť pracovat
- bydliště ve Starém Lískovci nebo v okolí
- ochota jezdit na školení, výcviky atd.
- výhodou je platné řidičské oprávnění sk. C

Pokud máte zájem nebo jakýkoliv dotaz, tak přijďte mezi nás. Stačí zavolat a domluvit si schůzku, tel. 725348138 (Tom Okřina) nebo 737474392 (Michal Čížek).

Rádi uvítáme každého zájemce o toto náročné poslání, neboť „hasič jde tam, odkud ostatní utíkají“. I ty můžeš být tím, kdo zachrání lidský život nebo uchrání majetek před přírodními živly.

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka je krásná tradice, kterou děláme s láskou a setkává se s milými ohlasy i u vás, našich podporovatelů. Pomáhá nám šířit křesťanské hodnoty, zkvalitňovat a rozvíjet naše služby. My zase pomáháme potřebným. V našem regionu zabezpečujeme pomoc třeba i lidem z vašeho okolí.

Tříkrálová sbírka 2018 nám pomohla:

- Namontovat venkovní žaluzie na hospicové pokoje, a tím zpříjemnit pobyt na lůžku nevyčleňitelně nemocným pacientům.
- Vybudovat pietní místo pro pozůstalé v areálu hospice, kde mohou důstojně v pokoji vzpomínat na své blízké.
- Zakoupit zdravotní a kompenzační pomůcky pro Mobilní hospice sv. Jana.

V letošním roce chceme uskutečnit tyto projekty:

- Nainstalovat klimatizaci do lůžkového hospice sv. Josefa.
- Pořídit vozíčky a lehátka na převoz hospicových pacientů.
- Zakoupit auto pro Charitní pečovatelskou službu, aby naše pomoc přišla k více klientům.
- Zastínit venkovní místo pro aktivizaci klientů s demencí v Chráněném bydlení sv. Luisy.

V Ostopovicích proběhne TKS 5. 1. 2019.

Vážíme si Vaší štědrosti.

Děkujeme za to, že pomáháte s námi.

Váš sbírkový koordinátor v Rajhradě:

Mária Durkáčová * mobil: 736 529 319

e-mail: maria.durkacova@rajhrad.charita.cz

Vánoční jarmark

Život je vážná věc,
ale dovedete si představit život
bez úsměvu?

Na všechno se dá zapomenout,
jen na ztrátu dobrého svědomí ne.

Když už mluvíš, musí být tvá řeč
lepší než mlčení.

Paradox je, že každý by rád žil
dlouho, ale nikdo nechce být starý.

Nevíš, kdo je tvým přítelem,
dokud se s tebou neprolomí led.

Naležato nemůžeš dobýt
ani kousek světa.

JT

Hledám dům se zahradou. T: 739 826 409

Hledáme chalupu nebo chatu, zahrada, stav dobrý. T: 604 126 970

Sháním byt směr na Brno. T: 732 219 013

Rozsvěcení vánočního stromu

